

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ 14 6 19

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αφού διώχτηκε από τους δολοφόνους του Καλιγούλα είχε αποσυρθεί στην θερινή κατοικία του που ονομάζεται Ερμαίο. Λίγο αργότερα, επειδή τρομοκρατήθηκε από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε στο πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρεμόντουσαν στην πόρτα. Ένας στρατιώτης που έτρεχε εδώ και εκεί παρατήρησε τα πόδια του·

Τελικά η κοπέλα κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία της να της παραχωρήσει για λίγο τη θέση. Τότε η Καικιλία είπε στην κοπέλα: «Εγώ πρόθυμα σου παραχωρώ τη θέση μου». Λίγο αργότερα η ίδια πραγματικότητα επιβεβαίωσε αυτόν τον λόγο. Πέθανε δηλαδή η Καικιλία, την οποία ο Μέτελλος αγάπησε πολύ όσο ζούσε· αργότερα αυτός πήρε την κοπέλα γυναίκα του.

Ο Καίσαρας μαθαίνει από τους αιχμαλώτους τι συμβαίνει στο στρατόπεδο του Κικέρωνα και σε πόσο μεγάλο κίνδυνο βρίσκονται τα πράγματα. Τότε πείθει κάποιον από τους Γαλάτες ιππείς να μεταφέρει μία επιστολή στον Κικέρωνα. Φροντίζει και προνοεί να μη μαθευτούν από τους εχθρούς τα σχέδιά μας, αν αρπάξουν την επιστολή.

Μονάδες 40

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1α.	nomen:	nomina
	caedis:	caedium
	vela:	vela
	foribus:	fores
	puellae:	puellis
	sede:	sedum
	hoc:	hae
	res:	re
	cuidam:	quiddam
	nostra:	nostra

Μονάδες 10

B1β.	proximum	: propius
	longa	: longiore
	libenter	: libentissime
	multum	: plus, plurimum

Μονάδες 5

B2α.	recesserat	: recessu
	prorepsit	: prorepunt
	animadverti	: animadvertens
	rogavit	: roget
	dixit	: dic
	gerantur	: gerenda sunt
	sit	: sunt
	persuadet	: persuaserunt / - ere
	deferat	: defer, deferendo

Μονάδες 10

B2β.	mortua est:	moriatur
		moreretur
		moritura sit
		mortua sit
		mortua esset

Μονάδες 5

Γ1α.

ab insidiatoribus: είναι **ποιητικό αίτιο** που εκφέρεται εμπροθέτως στον παθητικής διαθέσεως ρηματικό τύπο **exclusus**

cui: είναι **δοτική προσωπική** κτητική στο υπαρκτικό **est**

standi: είναι γενική του γερουνδίου ως συμπλήρωμα στο **mora** – **γενική αντικειμενική**

Μονάδες 6

Γ1β. I. Μετατροπή της ενεργητικής φωνής σε παθητική:

«... **ut [Gallus] ad Ciceronem epistulam deferat**»

ut epistula a Gallo ad Ciceronem deferatur

II. Μετατροπή της παθητικής φωνής σε ενεργητική:

«... **ne nostra consilia ab hostibus cognoscantur**»

ne hostes nostra consilia cognoscant

Μονάδες 7

Γ1γ. “**ad solarium**” η απομάκρυνση εκφράζεται με τις προθέσεις + αφαιρετική:

ex (de – ab) solario

Μονάδες 2

Γ2α. 1. "ut sibi paulisper loco cederet":

Είναι	δευτερεύουσα ουσιαστική –ονομαστική βουλητική πρόταση που
λειτουργεί	ως έμμεσο αντικείμενο στο rogavit,
εισάγεται	με το βουλητικό σύνδεσμο ut (καταφατική),
εκφέρεται	με υποτακτική , επειδή το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό, χρόνου Παρατατικού (cederet), γιατί
εξαρτάται	από ρήμα ιστορικού χρόνου (rogavit) και
εκφράζει	το σύγχρονο στο παρελθόν

Παρατηρείται **ιδιομορφία** ως προς τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων, καθώς η επιθυμία είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας - δευτερεύουσας) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης της.

2. "dum vixit":

Είναι	δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική , ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα «amavit» της δευτερεύουσας αναφορικής,
εισάγεται	με τον χρονικό σύνδεσμο dum ,
εκφέρεται	με απλή οριστική , γιατί δηλώνει μόνο το χρόνο και σε σχέση με την πρόταση που προσδιορίζει,
εκφράζει	το σύγχρονο και συγκεκριμένα την παράλληλη διάρκεια.

3. "quam Metellus multum amavit"

Είναι	δευτερεύουσα αναφορική επιθετική προσδιοριστική στο υποκείμενο του ρήματος της κύριας «Caecilia».
Εισάγεται	με την αναφορική αντωνυμία quam και
εκφέρεται	με απλή οριστική , γιατί
εκφράζει	κάτι το πραγματικό

Μονάδες 6

Γ2β.

"quea apud Ciceronem gerantur":

Είναι	δευτερεύουσα ουσιαστική -ονομαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση , μερικής αγνοίας που
λειτουργεί	ως αντικείμενο στο cognoscit,
εισάγεται	με την ερωτηματική αντωνυμία quea ,
εκφέρεται	με υποτακτική γιατί θεωρείται ότι η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης, χρόνου ενεστώτα γιατί
εξαρτάται	από ρήμα αρκτικού χρόνου (cognoscit) και
εκφράζει	το σύγχρονο στο παρόν.

Μονάδες 3

Γ2γ. «Claudius inter vela praetenta foribus se abdibit»

η αναδιατύπωση της πρότασης με τη χρήση του «tu» –ως υποκείμενο– και τις απαραίτητες αλλαγές είναι:

«Tu inter vela praetenta foribus te abdidisti»

Μονάδες 2

Γ2δ.

«exterritus» : επιρρηματική αιτιολογική μετοχή.

I. για να εκφράζει αντικειμενική αιτιολογία:

Quia ή quoniam Claudius exterritus est/erat

II. για να εκφράζει αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας:

«Cum Claudius exterritus esset»

Μονάδες 4